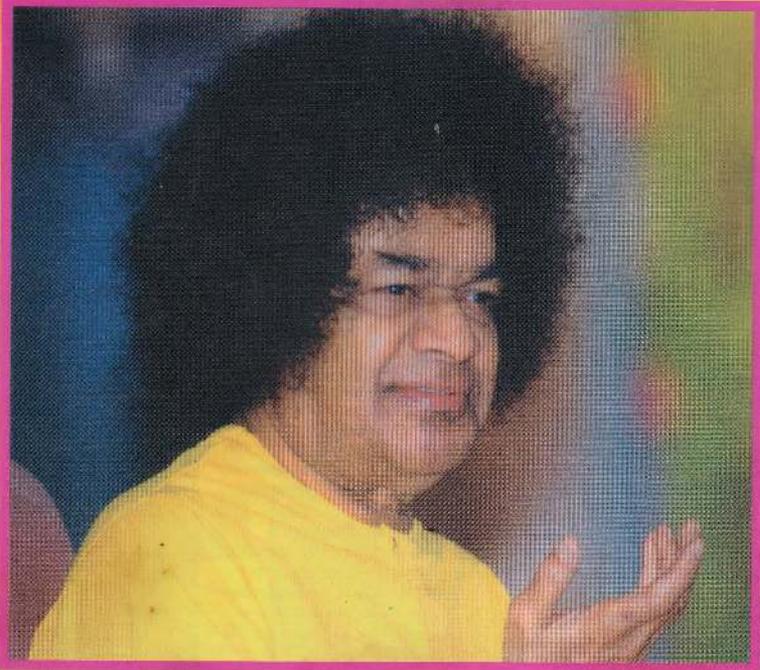

கர்மயோகம்

பொ.பாலவடிவேல்

உண்மையாகச் சொல்லப்போனால், தனக்குரிய தருமங்களைச்
செய்வதற்காகத்தான் இந்தக் கர்ம கேஷ்திரத்திற்குள் (செயற்களத்திற்குள்)
மனிதன் வந்து சேர்ந்திருக்கிறான் அந்தச் செயல்களின் பலனைப்
பெறுவதற்காக அல்ல. இதுதான் கீதையின் உபதேசம்,
அதன் அடிப்படைப் பாடம்.

டகவான் ஸ்ரீ சத்ய சாயி பாயா

ஓம் சாயிரம் •

சுர்ம யோசும்

தொகுத்தளித்தவர்:~
திரு. பொ. பாலவடிவேல்
மேல்நீதிமன்ற நீதிபதி

வெளியீடு
பகவான் ஸ்ரீ சத்ய சாயி சேவா சமித்தி
“சாயீஸ்வரம்”
22, வித்தியாலயம் வீதி, திருக்கோணமலை.
இலங்கை.

நூல் விபரப்பட்டியல்

நூலின் பெயர்	: கர்மயோகம்
நூலின் வகை	: ஆன்மீக நூல்
ஆசிரியர்	: திரு. பொ. பாலவடிவேல் மேல் நீதிமன்ற நீதிபதி
விலாசம்	: பாலையூற்று, திருக்கோணமலை.
பதிப்புரிமை	: பகவான் ஸ்ரீ சத்திய சாயி சேவா சமித்தி திருக்கோணமலை.
பக்கங்கள்	: 40
பதிப்பு	: 1ம் பதிப்பு 2003
அச்சிட்டோர்	: ரெயின்போ மினிலாப் 361பீ, நீதிமன்ற வீதி, திருக்கோணமலை. 0777-303938, 026-2223454
அளவு	: 14.8 செ.மீ x 21 செ.மீ
தாளின் வகை	: 70 GSM Bank Paper
விலை	: ரூபா. 20.00

வெளியீட்டுரை

பலனை எதிர்பார்த்துச் செய்யும் செயல்களுக்கு விளைவுகள் உண்டு. அந்த விளைவுகளே ஒருவனது பிறவிக்கு வித்தாக அல்லது விதியாக அமைகின்றது என்பது இந்துமத ஸாஸ்திரங்கள் கூறும் உண்மை. எனவேதான் செயலுக்கு கீதோபதேசத்தில் முக்கியத்துவம் தந்தார் பகவான்.

இந்த உலகத்தில் எப்படியும் வாழலாம் என நினைப்பவரே அநேகர். அவர்கள் அப்படித்தான் வாழவும் செய்கிறார்கள்.

மனிதன் சமுதாயத்தில் ஒரு அங்கம். அவனது செயல்கள் சமுதாயத்தில் தாக்கங்களை ஏற்படுத்துகின்றன. அதனால் செயல்களை நெறிப்படுத்த வேண்டியது அவசியமாகின்றது.

செயல்களை முறையாக நெறிப்படுத்துவதன் மூலம் மனிதன் சமுதாயத்தில் நல்ல விளைவுகளை ஏற்படுத்துவதோடு தன்னையும் அதி உயர் நிலைக்கு உயர்த்திக் கொள்ள வழிகாட்டுவதே கீதை.

இதை விளக்குவதே “கர்மயோகம்” என்ற தலைப்பில் திரு. பொ. பாலவடிவேல் ஐயா அவர்கள் எழுதிய இக் கைநூல்.

அவருடைய இந்த நல்ல முயற்சிக்கு பகவான் ஸ்ரீ சத்ய சாயி பாபாவின் பூரண ஆசி வேண்டிப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

இந்நூலை பகவான் பாபாவின் 78வது ஐயந்தி விழாவன்று அவரது பாத கமலங்களில் காணிக்கையாக சமர்ப்பிக்கின்றோம்.

இந்நூல் பலருக்கு நல்ல வழிகாட்டியாக அமையும் என்பது எமது நம்பிக்கை.

T. குலவீரசிங்கம்,
தலைவர்,
ஸ்ரீ சத்ய சாயி சேவா சமித்தி
திருக்கோணமலை.

ஓம் சாயிராம்

அணிந்துரை

செயல்மயமான உலகத்தில், செயல் எப்படி மனிதரைப் பந்தப்படுத்துகின்றது என்றும், அதைத் தகுந்த முறையில் கையாளுவதால் எப்படிப் பந்தப்படாமல் அதை விடுதலைக்கு வித்தாக்கி விடலாம் என்ற நுட்பத்தையும் கீதையில் “கர்மயோகம்” என்ற அத்தியாயத்தில் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் தெளிவுபடுத்துகிறார்.

ஸாஸ்திரங்களில் உள்ளவற்றை எடுத்து மக்களுக்கு எளிமையாக விளக்குவது, தாய் தனது குழந்தைக்கு ஜீரணிக்கக் கூடிய வகையில் உணவை ஊட்டுவதற்கு ஒப்பான செயலாகும்.

இந் நூலின் மூலம் இந்த நல்ல முயற்சியை செய்துள்ளார் திரு. பொ. பாலவடிவேல் அவர்கள். அவருடைய இம் முயற்சி பாராட்டிற்குரியது.

இந்நூலை வெளியிடும் ஆக்கப் பணியில் ஈடுபட்ட திருக்கோண மலை பகவான் ஸ்ரீ சத்திய சாயி சேவா சமித்தியினருக்கும் என் பாராட்டுக்கள்.

ஜெய் சாயி ராம்

M. வன்னியசேகரம்,
இலங்கை ஸ்ரீ சத்ய சாயி நிறுவனங்களின்
மத்திய இணைப்பாளர்.

ஓம் சாயிராம்
அணிந்துரை

உலகிலே மனிதன் சிந்தனையால், செயலால், நடை, உடை, பாவனையினால் தனித்தனியே வேறுபடுகின்றான். ஆனால் ஒரே ஒரு விடயத்தில் மட்டும் எல்லாரும் கருத்து வேறுபாடின்றி ஒன்றுபடுகின்றார்கள். அது என்னவென்றால் “துன்பமில்லாமல் வாழவேண்டும்” என்பதில். ஆனால் வழிதெரியாமல் தடுமாறுகின்றார்கள்.

துன்பத்தின் மூலகாரணம் என்ன? அதிலிருந்து விடுபட இலகுவான வழி என்ன? என்பவற்றிற்கு இக்கைநூல் அருமையான விளக்கங்களை கொண்டுள்ளது. கர்மயோகத்தின் சிறப்புக்களையும் விளக்கங்களையும் சாதாரண மக்களும் புரியும்படி மதிப்பிற்குரிய P. பாலவடிவேல் ஐயா அவர்கள் சுவாமியுடைய திருவாக்குகளையும் மேற்கோள்காட்டி வழங்கியுள்ளார்கள். எமது சேவாதள அங்கத்தவர்கள் ஒவ்வொருவருடைய கையிலும் இருக்கவேண்டிய சிறந்ததோர் வழிகாட்டி ஆகும்.

இதை திருகோணமலை சமித்தியினர் வெளியிடுவது மிகப் பொருத்தமான அரிய சேவைப்பணியாகும். இந்த அரிய முயற்சி வெற்றிபெற எல்லாம் வல்ல பகவானைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

இரா. சிவஅன்பு
கிழக்கிலங்கை ஸ்ரீ சத்திய சாயி சேவா
நிலையங்களின் இணைப்புக் குழுத்தலைவர்.

ஓம்
சாயிராம்

அகவுரை

பகவான் ஸ்ரீ சத்தியசாயி பாபா அவர்களின் திவ்விய தாமரைப் பாதங்களில் என் இதயம் நிறைந்த அன்பு கலந்த வந்தனங்களை சமர்ப்பிக்கின்றேன். ஸ்வாமி இவ்வுலகத்தில் அவதரித்த காலம் தொடக்கம் மனித குலத்தின் வாழ்க்கையை மேம்படுத்துவதற்காக சத்தியம், தர்மம், சாந்தி, பிரேமை ஆகிய நற்பண்புகளின் அடிப்படையில் தெய்வீக உரையும் சொற்பொழிவும் நிகழ்ச்சியும் நடைபெற்று வருகின்றன. அன்று சுமார் 5000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அர்ஜுனனுக்கு கானக்குழல் ஊதிய கண்ணன் போதித்த கீதையை இன்று புதுக்கோணத்தில் புதுமையான முறையில் விளக்கியிருப்பவர் கலியுகக் கண்ணனான பகவான் பாபா. பகவத்கீதை இறைவனின் இனியகீதம்.

மனித குலத்திற்குள் இருக்கும் தீய குணங்களுக்கும் நல்ல குணங்களுக்குமிடையே வாழ்க்கை முழுவதும் போராட்டத்தையே பாண்டவர்களுக்கும் கௌரவர்களுக்குமிடையே நடந்த பாரதப்போர் குறிக்கின்றது. பொதுவாக தீய இயல்புகள் அதிகமாகவும் நல்லியல்புகள் குறைவாகவும் மனிதரிடம் காணப்படுவது சகஜம். இவ்வண்ணம் வாழ்க்கை முழுவதும் போராடிக் கொண்டிருப்பதற்காகவா பிறவி எடுப்பது? மானுடரான நாம் மெய்ப்பொருளுடன் சேரவேண்டும். சேர்க்க உதவுவதே யோகம். பகவான் கண்ணபிரான் பகவத்கீதையில் யோகத்தை நான்கு வழிகளாக காட்டியிருக்கிறார். பத்தியோகம், கர்மயோகம், ராஜயோகம், ஞானயோகம் ஆகியவை இந்த நான்கு யோகங்களைக் கண்ணபிரான் விபரித்த போதிலும் அர்ஜுனனுக்கு தான் ஏற்கனவே உலகிற்கு போதித்திருந்த இரண்டு பாதைகளான ஞானயோகம், கர்மயோகம் பற்றி தெளிவுபடுத்துகின்றார். அதாவது ஞானயோகம் சாங்கியர்களுக்கும் கர்மயோகம் யோகிகளுக்கும் என்றும், சாங்கியம் என்பது ஞான சாதனை. “ஆன்மா, ஆன்மா அல்லாதவை பற்றிய தெளிவான அறிவு உடையவர்கள், பிரமச்சரிய நிலையிலிருந்து நேரடியாக சன்னியாசம் மேற்கொண்டவர்கள் வேதாந்தத்தின் உட்பொருளை உணர்ந்தவர்கள், பரம்பொருளில் நிலைபெற்ற உயர்நிலைத் துறவியரான பரமஹம்சர்கள் ஞான யோகத்துக்கு தகுதி வாய்ந்தவர்கள்” என ஸ்ரீ ஆதிசங்கரர் கூறுகின்றார். இந்த நிபந்தனைகளைப் பார்க்கும்போது ஞான யோகம் எவ்வளவு கடினமானது என்பது தெரிகின்றது. இந்த தகுதி இல்லாதவர்களுக்குக்

கர்மயோகம் எங்கே செயல்களே யோகமாக இருக்கின்றதோ அது கர்மயோகம் என ஸ்ரீ ஆதிசங்கரர் மேலும் மேலும் கூறியிருக்கிறார்.

இன்றைய மனிதர்களின் நெருக்கடியான வாழ்க்கையில் கர்மயோகத்தை கடைப்பிடிப்பது இலகுவான உகந்த வழியாகும். தனது நாளாந்த கடமைகள் செயல்கள் மூலம் தனது பிறவியின் நோக்கத்தை யடைய முடியும்: சாயி பக்தர்கள் பக்தியும் அறிவும் பெற்றவர்களாக திகழ்கின்றார்கள். ஆனால் உரிய கர்மாவை (கடமையை) ஆற்றாமல் பக்தி, ஞானம் என்று போவதில் பலன் காணமுடியாது. எனவே ஞானத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு பக்தியில் தோய்ந்து கர்மாவைச் செய்ய வேண்டும். “ஞானம் பக்தியைத் தெளிவாக்கிறது. பக்தி மனத்தை மிருதுவாக்கிறது, கர்மா உடலை காரியத்தில் ஏவி, மனம் பக்தி இரண்டும் கண்டபடி அலையாமல் கட்டுப்படுத்திச் சுத்தம் செய்கிறது. ஞானம், பக்தி, கர்மா மூன்றும் கலந்த திரிவேணி சங்கமத்தில் மூழ்குவீராக” என்று ஸ்வாமி கூறியதை நினைவு கொள்வோமாக. இன்று கர்மயோகத்தை இனிதே இயற்றிக் காட்டும் நம் நவயுகக் கண்ணன் சாயிபாபா ஓர் சிறந்த கர்ம யோகி. இதற்காகவும் அவதாரம் எடுத்திருக்கிறார். “ஜீவன் விரும்பித் திருந்துமாறு அவர் முன் தர்மங்களை நடத்திக் காட்டி இதில் உள்ள நிறைவை அவனுக்கு உணர்த்துவதைத்தான் இறைவன் விரும்புகின்றான். இதன் பொருட்டே அவதாரமெடுத்து கர்ம யோகியாகின்றான்” என ஸ்வாமி கூறி அதன்படி தானே வாழ்ந்தும் காண்பிக்கிறார். மேலும் My Life is My Message “என் வாழ்வே நான் தரும் உபதேசம்” என்று ஸ்வாமி சொல்வது இந்தக் கர்ம யோகத்தைத்தான் இறைவன் தெய்வீகமாகவும் மானுடமாகவும் ஒருங்கே நிகழும் அற்புதத்தை வேதம் சாற்றியிருக்கிறது. இன்று எங்கள் கண்கண்ட அந்த அதி உன்னத, அதிபுனித மானுடத்தன்மையை கர்மயோக ஸாயியிடம் நாம் காண்கின்றோம்.

பகவான் புட்டபர்த்தியில் கல்வி பயிலும் மாணாக்கர்களுக்கு 1984 ஆம் ஆண்டு தொடர்ந்து 34 நாட்கள் இந்த நான்கு யோகங்களை உள்ளடக்கிய பகவத்கீதை சொற்பொழிவு செய்திருந்தார். அவற்றிலிருந்தும் மற்றும் பெரியார்களின் உரைகளில் இருந்தும் தொகுக்கப்பட்டு எனது கருத்துரைகளையும் உள்ளடக்கி பூரணப்படுத்திய கர்மயோகம் பற்றிய சாராம்சம்தான் இச்சிறு நூல். இந்நூலைப் படிப்பதன் மூலம் அனைவரும் ஒழுக்க சீலர்களாக மாறி, நாட்டுக்கும் வீட்டுக்கும் தொண்டாற்றும் நல்லவர்களாக வாழவேண்டும் என்பதே என் பிரார்த்தனை. இதன் மூலம்

ஆத்மாவை அறிவோம். பரமாத்மாவில் ஒன்றிடுவோம். சச்சிதானந்தத்தில் திளைப்போம்.

எக்காலமும் அன்பும் அருளும் பொழிகின்ற பகவானுக்கு எனது சிறு அர்ப்பணமாக இந்நூலை அவரது தாமரைப் பொற்பாதங்களில் சமர்ப்பிக்கின்றேன். சுமார் 8 வருடங்களுக்கு முன் இந்நூல் எழுதி முடிவுற்றபோதும் தற்போது புத்தகவடிவில் அமைத்து வெளியிட பகவான் அருள் புரிந்ததையிட்டு நன்றி தெரிவித்து உள்ளம் மகிழ்கின்றேன்.

இந்நூலை புத்தக வடிவில் வெளிக்கொணர்வதில் விசேஷ கவனம் எடுத்து முழுப்பொறுப்பையும் ஏற்றுக்கொண்ட திருகோணமலை ஸ்ரீ சத்திய சாயி சமித்தி தலைவர் ஸ்ரீ து. குலவீரசிங்கம் அவர்களுக்கும் இதற்கு அணிந்துரைகள் வழங்கிய சமித்தி மத்திய இணைப்பாளர் ஸ்ரீ எம். வன்னியசேகரம் அவர்களுக்கும், கிழக்குப் பிராந்திய இணைப்பாளர் டாக்டர் ஸ்ரீ இரா. சிவஅன்பு அவர்களுக்கும் முன்னாள் மத்திய இணைப்பாளர் ஸ்ரீ எஸ். சிவஞானம் அவர்களுக்கும் எனது உள்ளம் கனிந்த நன்றியைத் தெரிவிக்கின்றேன்.

அத்துடன் இந்நூலை அச்சிட்ட றெயின்போ நிறுவனத்தினருக்கும் எனது நன்றிகள் உரித்தாகுக.

சாயி அன்பர்களுக்கும் இப்புத்தகத்தின் மூலம் பயன்பெறும் அனைவருக்கும் பகவான் ஸ்ரீ சத்திய சாயி பாபாவின் அருளும் ஆசியும் பொழிய வேண்டிப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

பொ. பாலவடிவேல்
பாலைபுற்று
திருக்கோணமலை

முன்னுரை

கர்மயோகம் என்னும் நூலை எமக்கு தொகுத்தளித்தவர் ஒரு மூத்த நீதிபதி. நீதிபதிக்கு உரிய பண்பு இந்நூலில் மிகவும் துலக்கமாக காணப்படுகிறது.

யோகம் என்றால் இணைவது. கர்மயோகம், பக்தியோகம், ராஜயோகம், ஞானயோகம் என்ற வெவ்வேறு மார்க்கங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. கர்மயோகம் என்ற மார்க்கத்தை நன்கு விளங்கிவிட்டாலே மற்ற மார்க்கங்களையும் ஒரு அளவிற்கு விளங்கி விடலாம் என்பதை திரு. பாலவடிவேல் அவர்களின் கர்மயோகம் என்ற தொகுப்பு விளங்கப்படுத்துகின்றது.

நம்பிக்கை, விடாமுயற்சி, அர்ப்பணம், ஆழ்ந்த சிந்தனை, நித்திய அறித்திய வஸ்து விவேகம், வாழ்க்கையின் இலட்சியம், மறுபிறப்பு முதலிய பதங்களுக்கு ஆத்மீக முன்னேற்றப் பாதையில் சென்றுகொள்ள விரும்புகிறவர்களுக்கு விளக்கம் தரக்கூடிய ஒரு கைநூல் போல பாவனைக்கு உகந்த புத்தகம்.

நான் அரசாங்க சேவையில் இருந்த காலம் திருகோணமலை சிவயோக சமாஜத்தின் தலைவர் சுவாமி கங்காதரானந்தா அவர்கள் சொல்லித்தந்த உபாயம் ஒன்று ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. சில சந்தர்ப்பங்களில் காரியாலயத்திற்குப் போனால் மேசையின் இடது பக்கத்தில் குவியலாக இருக்கும் கோவைகளைப் பார்த்தவுடனேயே களைப்பு வந்துவிடும். உதவியாளரை கூப்பிட்டு ஒரு கோப்பி கொண்டு வா என்று சொல்லிக் கொண்டுதான் வேலையை ஆரம்பிப்பேன். இதை அறிந்த சுவாமிகள் ஒரு உபாயம் சொன்னார். “கோவைகளை இறைவனுக்கு சமர்ப்பிக்கும் புஷ்பங்களாகக் கற்பனை பண்ணுங்கள். ஒவ்வொரு கோவைகையும் பார்த்த பிறகு எழுத வேண்டியதை எழுதி வலது பக்கத்தில் இருக்கும் தட்டிற்கு மாற்றும் போது நமஹ என்று சொல்லி அர்ப்பணம் செய்யுங்கள்.” இதைப் பரீட்சார்த்தமாக செய்யத் தொடங்கிய பின் களைப்பே இல்லை. மாறாக உற்சாகம் பொங்கத் தொடங்கியது. கோப்பி தேவைப்படவுமில்லை. இது மனப்பாங்கு மாற்றத்தினால் ஏற்படக்கூடிய விளைவிற்கு ஒரு உதாரணம்.

முழு நம்பிக்கையுடனும் ஈடுபாட்டுடனும் ஆத்மீக சாதனை

செய்பவர்களுக்கு ஒரு வெற்றி இரண்டாவது வெற்றிக்கு அடிகோலும். இரண்டாவது வெற்றி மூன்றாவது வெற்றிக்கு எடுத்துச் செல்லும். வெற்றிக்கு மேல் வெற்றி. இதுதான் சாதகர்களின் அனுபவம்.

எந்த நிலையாக இருந்தாலும் அந்த நிலைக்குப் பொருத்தமான ஒரு தர்மம் இருக்கின்றது. அதை நிறைவேற்றுவது ஒவ்வொருவரினதும் கடமையாகும். அதன் பயன்களை இறைவனுக்கே அர்ப்பணம் செய்வது யோகம்.

“என்ன செய்வது, இது என் தலைவிதி, தலையெழுத்து” என்ற விரக்தி நிலையில் நாம் சில வேளைகளில் ஒரு சோர்வு மனப்பான்மையில் இருக்கின்றோம். தலையெழுத்து ஒருவரும் எழுதுவதில்லை. நாமே எழுதுகிறோம் என்ற உண்மையை நாம் புரிந்து கொண்டால் வாழ்க்கையில் நல்ல திருப்பம் ஏற்பட வாய்ப்புண்டு.

பகவான் ஸ்ரீ சத்திய சாயிபாபா அவர்கள் கர்மயோகத்தைப் பற்றி நிறையப் பேசி இருக்கிறார். எழுதி இருக்கிறார். எல்லாம் ஒவ்வொரு நோக்கின் அடிப்படையில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. எல்லா நோக்கும் பயன்தரக்கூடியவை. திரு. பாலவடிவேல் அவர்களின் நோக்கு சாதாரண மக்களாகிய எமக்கு மிகவும் பலன் தரக்கூடியது.

கீதை, பகவான் ஸ்ரீ சத்திய சாயிபாபாவின் உரைகள், பெரியோரின் சிந்தனைகள், தமது உயர்வுள்ளல்கள் எல்லாவற்றிலும் மிக நுட்பமாகத் தெரிவு செய்து, பல முத்துக்களை எமக்குத் தருகிறார்.

S. சிவஞானம்

முன்னாள் இலங்கை ஸ்ரீ சத்தியசாயி நிறுவனங்களின் மத்திய இணைப்பாளரும், தற்போதைய ஆலோசகரும்.

பகவான் ஸ்ரீ சத்ய சாயி பாபாவின் கீதா வாஹீனியிலிருந்து.....

“அர்ஜுனா! ஒவ்வொரு செயலும் ஓர் இடத்தில் தொடங்கி ஓர் இடத்தில் முடிகின்றது. பலனில் கருத்தில்லாமல் செய்யும் நிஷ்காம கர்மத்திற்கு அப்படியொன்றும் கிடையாது. இதுதான் இரண்டிற்குமுள்ள வேற்றுமை. ஏதாவது லாபம் கிடைக்கும் என்ற எண்ணத்தோடு ஒரு காரியம் செய்யப்படும்பொழுது, அதனால் ஏற்படும் நஷ்டம், துயரம், தண்டனை இதை அனுபவித்துத்தான் ஆகவேண்டும். ஆனால் நிஷ்காம கர்மமானது இவற்றிலிருந்தெல்லாம் உன்னை விடுவிக்கின்றது.”

“செயல்களின் பலனை விரும்புவாயானால் அதில் சிக்கிக்கொண்டு நீ திரும்பத் திரும்ப வந்து பிறக்கிறாய். ஆசையை விட்டுவிடு; இந்தக் காலப் பெருவெள்ளத்திலிருந்து மீண்டு விடுவாய்! இத்தகைய துறவின் பயிற்சி பிறவித்தளையை அழித்துவிடும். நமது நோக்கில் உறுதியாக இருப்பதுதான் முக்கியம். காரியம் செய்வதுதான் நோக்கம்; அதன் பலனல்ல.”

பகவான் நான்கு கட்டளைகளை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார் “செய்” என்பது முதலாவது; “செய்யாதே” என்பன மற்ற மூன்றும். முதலாவது கட்டளை ஆற்றலை வளர்த்துக் கொள்வதை வற்புறுத்துகிறது; மற்றவை பலஹீனத்தை அகற்றுவதை வற்புறுத்துகின்றன.

அர்ஜுனன் மட்டும்தான் இத்தகைய உபதேசத்தைப் பெற்றான் என்பதில்லை. மனித சமுதாயம் முழுவதற்குமே இது தேவைப்படுகிறது. மனித சமுதாயத்தின் பிரதிநிதியாக அர்ஜுனன் நிற்கின்றான்; அவ்வளவுதான். உண்மையைத் தேடும் முயற்சியில் ஈடுபட்ட அனைவருக்கும் பொதுவானது கீதை; கீதையைப் படிக்கும் மாணவர்கள் முதலில் இந்தப் பாடத்தைக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

பொருளடக்கம்

1. பொது -13
2. அர்த்தம் -14
3. செயல் வாழ்வை வளப்படுத்துகிறது -15
4. கடமையைச் செய்யுங்கள் -16
5. பலனில் பற்றுவைக்காதே -21
6. அகமுகப் பார்வையை வளர்த்தல் -23
7. உடல் உணர்வை அகற்றி
இறை உணர்வைப் பெறுங்கள் -27
8. முடிவு -37

ஓம் சாயிராம் கர்ம யோகம்

1. பொது

வேதங்களின் தத்துவப் பிரிவே உபநிஷதங்கள். உபநிஷத் என்றால் மெய்ப்பொருளை உறுதியோடு அடைதல் என்பதாகும். உபநிஷதங்கள் ஆத்ம வித்தையின் தத்துவங்களைப் போதிப்பதோடு நிற்கவில்லை. மெய்யுணர்வையும் ஆத்மானுபூதியையும் பெறுவதற்கான வழி முறைகளையும் கூடவே அறிவிக்கின்றன. நாம் ஆற்றவேண்டிய கடமைகளையும், ஏற்கவேண்டிய பொறுப்புக்களையும் சொல்லுவதுடன் நாம் செய்ய வேண்டியதையும் செய்யாமல் விட்டு விட வேண்டியவைகளையும் கூட எடுத்துச்சொல்லுகின்றன.

மெய்ப்பொருளான இறைவனுடன் உயிர்களை இணையவைப்பதற்கு ஏதுவாயிருப்பது யோகம். இதற்கான வழியை ஸ்ரீமத் பகவத்கீதை நெறிப்படுத்துகிறது. பகவத்கீதையே உபநிஷத்துக்களின் சாரம் என்றும், கீதை சொன்ன பாடங்களினால் உபநிஷத்துக்களைக் கேட்ட பலனை அர்ஜுனன் அடைந்தான் என்றும் பகவான் ஸ்ரீ சத்யசாயி பாபா கூறுகிறார். கீதையில் சொல்லப்பட்ட வழிகள், பத்தி யோகம், கர்ம யோகம், ராஜ யோகம், ஞான யோகம் ஆகிய நான்கினுள் ஏதாவது ஒன்றைப் பின்பற்றவேண்டும். மேற் போக்காகப் பார்க்கும் போது அவை வேறுபட்ட யோகங்கள் போல் தோன்றினும் உண்மையில் நான்கு யோகங்களும் ஒன்றுக்குள் ஒன்று பிணைந்திருக்கின்றன. பின்பற்றுமுன் இறைவன் இருக்கிறார் என்பதை முதலில் உறுதியாக நம்பவேண்டும். நம்பியபின் இடைவிடா சாதனையில் ஈடுபட்டு இறைவனை நேருக்கு நேர் காணவேண்டும்.

இறுதியில் ஆத்மா பரமாத்மாவுடன் ஐக்கியமாகிவிட வேண்டும். அதாவது ஜீவன் சிவனாகிவிட வேண்டும். இதுதான் கீதையின் சாரம்.

ஜீவன் முத்திபெற என்ன செய்யவேண்டுமென்ற வினாவுக்கு கண்ணபிரான் பின்வருமாறு கூறுகிறார்: “கர்மயோகத்தைக்கடைப்பிடி, செயலின் முனைப்புத்தான் கர்மயோகம். செயலின் விளைவைப்பற்றிச் சிந்தித்திராமல் செயல் திறன்பற்றிச் சிந்திப்பதே யோகம். செயல் புரிவது உன் கடமை. பலனை எதிர் நோக்குவது அல்ல. செயல் முனைப்புத்தான் உனக்கு உரியது. மேலும் கர்ம பலன்களுக்கு நீ காரணமாகாதே. அதாவது நீ செயலாற்றுவதற்கு உறுதுணையாயிருக்கும் உன் உடல், உள்ளம், அறிவு முதலியவற்றில் பற்றுதல் வைக்காதே.” (கீதை 2:47)

2. அர்த்தம்

கர்மயோகத்தை அறிந்துகொள்ள முயலுபவர்கள் கர்மம் என்னும் சொல்லின் உட்கருத்தை முதலில் அறிந்துகொள்ள வேண்டும். கர்மம் என்னும் சொல் ‘க்கு’ எனப்படும் சமஸ்கிருத வேர் சொல்லிலிருந்து தோன்றிய சொல்லாகும். செய்யப்படும் எல்லாச் செயல்களுமே கர்மம் எனப்படும். மேலும் இந்தச் சொல், செயல்கள் புரிவதால் கிடைக்கும் பலனையும் குறிக்கும். நுட்பமான தத்துவப் பொருளில் இந்தச் சொல் சிலநேரங்களில் நம்முடைய முற்பிறவிகளில் நாம் செய்த செயல்களால் உண்டான பலனைக் குறிக்கும். ஆனால் இவ்வுலகில் இப்பொழுது நாம் செய்து வரும் கர்மத்தை மட்டும் கர்மயோகம் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்கிறது.

நாம் எல்லோரும் செயல் புரிந்து கொண்டிருக்கிறோம். எல்லாக் காலங்களிலும் செய்து கொண்டிருக்கிறோம். ஒருவர் பேசுவது செயல், அதை கேட்பது செயல், ஒருவர் மூச்சு விடுகிறது அதுவும் செயல், ஒருவர் நடப்பதும் ஒரு செயல். உடல் மூலமாகவும், மனம் மூலமாகவும் நாம் என்னென்ன செய்கிறோமோ அவையெல்லாம் செயல்களே.

3. செயல் வாழ்வை வகைப்படுத்துகிறது

ஒவ்வொரு மனிதனும் தனது அன்றாடவாழ்க்கையில் பலவிதமான செயல்கள் புரிகின்றான். நம்முடைய செயல்கள்தான் நமக்கு இருக்க வேண்டிய தகுதியையும், நாம் அனுபவிக்க வேண்டியதையும் நிர்ணயிக்கின்றது. நாம் இன்று இப்படியிருப்பதற்கு நாமே பொறுப்பு. எதிர்காலத்தில் நாம் எப்படியிருக்கவேண்டும் என்று விரும்புகின்றோமோ அப்படி நம்மைச் செய்து கொள்ளுகின்ற ஆற்றல் நம்மிடம்தான் இருக்கின்றது. மனிதனிடம் ஆற்றல் நிறைந்திருக்கின்றது.

ஒரு மனிதன் எந்தவித சுயநல நோக்கமும் இல்லாமல் செயல் புரிந்தால் அவன் மிகுந்த பலனைப் பெறுவான். பலன் எதையும் கருதாமல் செயலுக்காகச் செயல் புரியவேண்டும். இப்படிப் பலன் கருதாமல் செயல்புரிவது உடல் நலத்திற்கும் மிகுந்த பலனைத் தருகிறது. அன்பு, உண்மை, சுயநலமின்மை இவையெல்லாம் வெறும் ஒழுக்கம்பற்றிய பேச்சு மட்டுமல்ல. அவை நம்மிடம் மிக உன்னதமான இலட்சியங்களை உருவாக்குகின்றன. ஏனென்றால் அவற்றின் உள்ளே அளவில்லாத ஆற்றல் மறைந்திருக்கின்றது. சாதாரணமாக நம்மில் ஒவ்வொருவருடைய நோக்கமும் சுயநலம் நிறைந்ததாகவே இருக்கும். ஆனால் விடாப்பிடியான, பொறுமையின், முயற்சியின் காரணமாகக்

கொஞ்சம், கொஞ்சமாக இந்தச் சுயநலம் மறைந்து இறுதியில் சுயநலம் எதுவும் இல்லாமலே செயல் புரிகின்ற மனநிலையைப் பெற்று விடுகின்றோம். இறுதியில் முழுக்க முழுக்க சுயநலமில்லாதவர்களாக மாறிவிடுவோம். அந்தநிலையை நாம் என்று அடைகின்றோமோ அன்று நம்முள் மறைந்துள்ள எல்லா ஆற்றல்களும் ஒன்று திரளும். நம்முள் புதைந்திருக்கும் ஞானமும் வெளிப்படும்.

4. கடமையைச் செய்யுங்கள்

“அர்ஜுனா உன் கடமையைச் செய்” ஆனால் கடமைக்குரிய பலன்களின் மீது ஆர்வம் கொள்ளாதே”. என்று கண்ணன் கூறியிருக்கின்றார். கடமைக்குரிய பலன் இருக்காதென்று கண்ணன் சொல்லவில்லை. பலன் கண்டிப்பாக இருக்கத்தான் செய்யும். ஆனால் அதைப்பற்றி நீங்கள் கவலைப்படக்கூடாது. அதை நீங்கள் விரும்பக்கூடாது. எனவே கடமையைச் செய்யவேண்டும். அப்படிச் செய்யும்போது அதன் பலனில் பற்று வைக்காமல் செய்ய வேண்டும் என்பதே கண்ணனின் போதனையின் சாரம்.

எனவே சரியான செயலைச் செய்வதே எங்களது பொறுப்புக் கடமையுமாகும். முடிவைப்பற்றிக் கவலைப்படக்கூடாது.

பகவான் கூறுகிறார் செயல் என்பது கர்மம். ஒவ்வொரு மனிதனும் கர்மப்படி பிறந்து, கர்மப்படி வளர்ந்து, கர்மப்படி இறக்கிறான். நன்மை-தீமை, புண்ணியம்-பாவம், இன்பம்-துன்பம், லாபம்-நட்டம் அனைத்துக்கும் கர்மாவே காரணமாகிறது. நீங்கள் பிறப்பதே கர்மாவால்தான். மனிதனை உண்மையில் படைப்பது கர்மாதான். எனவே பொறுப்பில்லாமல் நீங்கள் கர்மத்தைச் செய்யக் கூடாது

என்பது இதன்மூலம் தெளிவாகிறது. உங்கள் வாழ்க்கை முழுவதும் கர்மாவதன் தொடர் புடையதுதான். எனவே கர்மத்தின் முக்கியத்துவத்தைப் புரிந்துகொண்டு அதை முறைப்படி செய்யுங்கள். கர்மாவை ஏதோ ஒரு அற்ப விஷயமாகக் கருதாதீர்கள். அது ஆரம்பத்தில் முளையாக இருக்கலாம். ஆனால் காலப் போக்கில் அது மிகப்பெரிய மரமாக வளர்ந்துவிடும்.

தமது செயல்கள் கர்மயோகமாக ஆவதற்கு ஐந்து நிபந்தனைகள் உண்டு. அவை:

(1) செயல்களை இறைவனிடம் சமர்ப்பித்தல் : கண்ணன் பகவத்கீதை அத்தியாயம் 3 சுலோகம் 30ல் எல்லா வேலைகளையும் தன்னிடம் சமர்ப்பிக்கும்படி அர்ஜுனனுக்குக் கூறுகிறார். இதுபற்றி சுவாமி விவேகானந்தர் பின் வருமாறு விளக்குகிறார். “இவர்கள் தங்கள் செயலின் பலனை இறைவனுக்கு அர்ப்பணித்து விடுகிறார்கள். இவர்கள் காண் பதும்; கேட்பதும்; உண் பதும் எல்லாம் இறைவனுக்காகவே”. நாம் எத்தகைய நற்செயல்களைச் செய்தாலும் புகழுக்கோ, பலனுக்கோ உரிமை கொண்டாடாமல் இருப்போம். அவை இறைவனுடையவை, பலன்களை அவரிடமே சமர்ப்பித்து விடுவோம்.

(2) ஆசையின்மை : ஆசையில்லாமல் ஒரு செயல் செய்யப்படுமானால் அது கருமயோகமாகும். அவ்வாறான செயல் யக்கும் ஆகிறது என்று பகவான் கூறுகின்றார். “ஆசைகளையே இறைவனின் மூலம் தெய்வீகமாக்குங்கள், தூய்மைப்படுத்துங்கள். அதன்பின் அவை துன்பத்தையோ

தீமையையோ கொண்டுவராது” என்று சுவாமி விவேகானந்தர் கூறுகின்றார்.

(3) **அகங்காரமன்மை** : நம்முடைய வேலைகள் நடைபெறுகின்றன, நாம் கருவி மட்டுமே என்பதைப் புரிந்து கொள்வதே அகங்காரம் அற்றிருத்தல் ஆணவ உணர்வுடன் செயல்படும்போது எண்ணற்ற தொல்லைகள் உருவாகின்றன. “நான்” “எனது” என்னும் உணர்வுகள் மேலும் மேலும் ஆணவத்தையே வலுப்படுத்தும். இப்படிப்பட்ட உணர்வுகள் அதிகரிக்க அதிகரிக்க ஆத்ம இன்பம் குறைந்து கொண்டேபோகும். ஆணவத்தை அறவே ஒழித்துக் கட்டவே கண்ணன் கர்மத்தை யோகமாக மாற்றும்படி அர்ஜுனனிடம் கூறினார்.

(4) **மனக்கிளர்ச்சியின்மை** : வாழ்க்கையில் எப்போதும் வெற்றிகள் மட்டுமே கிடைக்கும் என எதிர்பார்க்கமுடியாது. வெற்றிகளை விட தோல்விகளே நமக்கு பெரிய படிப்பினைகளைத் தந்திருக்கும். மனத்தைத் திறந்து வைத்திருப்பவர் தோல்விகள் வரும்போது நிலை குலைவதில்லை. அதாவது வெற்றிகளிலும் தோல்விகளிலும் எடுக்க வேண்டிய படிப்பினையை மட்டும் எடுத்துக் கொண்டு முன்னேறுகிறார். இவ்வாறான சூழ்நிலைகளால் நிலை குலையாமல் வெற்றி தோல்விகளிலிருந்து பாடம் கற்றுக்கொண்டு முன்னேறுவதே மனக் கிளர்ச்சி அற்றிருத்தல்.

(5) **தன்னுணர்வு (Self-Consciousness)** : தன்னுணர்வுடன் செய்யப்படுவது என்றால் ஆன்மா அல்லது புத்தி

விழித்தெழுந்த பிறகு செயல்படுவதாகும். புத்தி யோகத்துடன் செயல் புரிவதாகும். இதுபற்றி சுவாமி விவேகானந்தர் மிகவும் அற்புதமாக எடுத்துக் காட்டுகிறார். “உறங்குகின்ற ஆன்மா மட்டும் விழித்தெழுந்து தன்னுணர்வுடன் செயலில் ஈடுபடுமானால் சக்தி வரும், பெருமை வரும், நன்மை வரும், தூய்மை வரும், எவையெல்லாம் மேலானதோ அவை அத்தனையும் வரும்”.

ஆசையில்லாமல், ஆணவ உணர்வு இல்லாமல் ஒரு செயல் செய்யப்படுமானால் அது கருமயோகமாகும். உங்கள் ஆணவத்தை அகற்றுங்கள். ஒரு செயலானது. இந்த மனப்பான்மையுடன் செய்யப்படுமானால் அது யக்கும் ஆகிறது. உண்மையான தியாக உணர்வுடன் செய்யப்படும் வேலை தவமாகிறது, யோகமுமாகிறது. மனிதன் செய்யும் ஒவ்வொரு செயலும் இந்த முறைப்படி புனிதப்படுத்தப்பட வேண்டும். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் “தூய்மையான சாத்வீக உணர்வு மிகவும் அவசியம் என்பதை அறிய வேண்டும்” என பகவான் கூறுகிறார்.

கர்மம், விகர்மம், அகர்மம் என மூவகைச் செயல்கள் (கர்மங்கள்) உள்ளன. இதைக் கண்ணபிரான் கீதையில் பின்வருமாறு கூறுகிறார். (அத்தியாயம் 4 சுலோகம் 16-18) “செயல் தத்துவத்தை உனக்கு உபதேசிக்கிறேன். இதை உணர்த்த நீ உலகியல் தளைகளிலிருந்து விடுபடுவாய். கர்மா மூன்று வகைப்படும். கர்மம், அகர்மம், விகர்மம் (செயல், செயலின்மை, தகாத செயல்) இம்மூன்று கர்மயோகங்களையும் இவைகளின் நிலைகளையும் கட்டாயம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். இதைத்தான் கர்மதத்துவம் என்பர். இதுமிகவும் ஆழ்ந்த தத்துவம் (16-17)”.

கர்மம், அகர்மம் - இவைகளின் தத்துவமானது, “கர்மத்தில் அகர்மத்தையும், அகர்மத்தில் கர்மத்தையும் காண்பது, உணர்வது, செயற்படுவதுதான் கர்ம தத்துவம். அதாவது செயலில் ஈடுபடும் போது பற்றுதல், கூட்டுறவு இல்லாமல் இருப்பது, பற்றுதலற்ற நிலையில் செயல்படுவது (நாம் இந்த காரியத்தைச் செய்யவில்லை. இக்காரியம் நம்மை ஈடுபடுத்தியிருக்கிறது என்ற உணர்வுடன் செயல் புரிவது) இவ்வாறு செயல் - செயலின்மை இரண்டையும் ஒரு நிலையில் கொண்டுள்ளவர்தாம் கர்மயோகி (18).

பகவான் இவற்றை பின்வருமாறு விளக்குகின்றார்:-

“நின்று எரியும் சுடரைக் கர்மம் எனலாம். அசைந்து தடுமாறும் சுடரை விகர்மத்துக்கு ஒப்பிடலாம். தூய ஒளியான ஆத்மஜோதியின் பிரகாசத்தை அகர்மம் எனலாம்.

அகர்மாவில் பலன் உருவாவதில்லை. கர்மம் இல்லாததே அகர்மமாகும். ஆனால் இது ஒரு செயலையும் செய்யாதிருப்பதைக் குறிப்பதல்ல. நீங்கள் அனைவரையும் சமமாகப் பாவித்துச் செயலாற்றும்போது, அனைத்தையும் நீங்கள் இறைவனுக்கு அர்ப்பணிக்கும் போது நீங்கள் அகர்மம் செய்தவராகிறீர்கள். பலன்களின் மீது பற்று வைத்து ஆர்வத்துடன் செய்யப்படும் விசேஷ கர்மங்கள் சொர்க்கம்வரைதான் உங்களை எடுத்துச் செல்லுமென்று வேதங்கள் வலியுறுத்துகின்றன. சொர்க்கம்தான் வீடு பேறு எனும் தப்பெண்ணம் உங்களிடம் இருக்கக் கூடாது. புண்ணியங்கள் தீர்ந்தவுடன் நீங்கள் சொர்க்கத்திலிருந்து மீண்டும் மண்ணுலகத்திற்கு வந்தாக வேண்டுமென்று இந்து வேதங்கள் முழங்குகின்றன. எனவே கண்ணன் அர்ஜுனனுக்குக் கர்மதத்துவத்தைப் பற்றி விளக்கும்போது “தற்காலிகப் பலனுக்குப் பாடுபடுவதற்குப் பதிலாக உன்னதமான

பிரபஞ்சப் பிரபுவை அடையப் பாடுபடு, அவரை அடைந்த பிறகு நீ ஒருபோதும் திரும்பி வரவேண்டியிருக்காது. உனது வாழ்வானது எப்பொழுதும் போவதும், வருவதுமாக இருப்பின் நீ உனது நிரந்தரக் குறிக்கோளை எப்பொழுது அடைவாய்?" என்கிறார். இதை விளக்குவதற்கு ஒரு சிறு உதாரணத்தைப் பார்ப்போம்: திருடன் சிறைக்குப் போவதும், காலம் முடியத் திரும்பிப் போவதும், மறுபடியும் களவு செய்து சிறைச்சாலைக்கு வருவதும்.

ஆகவே கண்ணன் அர்ஜுனனுக்குப் புனிதமான போதனையை அளித்தார். நிரந்தரமாக நிலைக்குமிடத்தைத் தேடும்படியும், சத்தியமே எப்போதும் உள்ள இடமென்றும் அங்கே தங்கிவிட்டால் ஒருபோதும் திரும்பி வரவேண்டியதில்லை என்றும் கண்ணன் அறிவுறுத்துகிறார்.

5. பலனில் பற்றுவைக்காதே:

“அர்ஜுனா! உனது கடமையைச் செய். சரியான செயலில் ஈடுபடு. ஆனால் வினைக்குரிய விளைவில் ஆசை வைக்காதே” என்று கண்ணன் அர்ஜுனனிடம் திரும்பத் திரும்ப கூறுகிறார்.

அனைத்துச் செயல்களுக்குமுரிய பலன்மீது பற்று வைக்க வேண்டாமென்று கூறுவதில் உள்ள ஆழ்ந்த பொருள் என்ன? அர்ஜுனன் செய்யும் கர்மங்கள் அல்லது காரியங்கள் அனைத்தும் யோகமாக மாற வேண்டுமென்பதும் அதன் மூலம் தெய்வீகத்துடன் இணைந்துவிட வேண்டும் என்பதே. அச்செயல்கள் வெறும் கர்மாவாக இல்லாமல் அவனுடைய ஆன்மீகக் குறிக்கோளை அடைய உதவ வேண்டும். அல்லது கர்ம யோகமாக மாற வேண்டும், என்பதே கண்ணனின் கட்டளை.

கர்மம் எப்படி யோகமாகிறது, அதற்குரிய வழிமுறை யாது? அதற்குப் பகவான் பின்வருமாறு கூறுகின்றார்: “நீங்கள், நான் என்னும் உணர்வற்றவர்களாக இருக்க வேண்டும். உங்கள் கவனம் முழுவதும் கர்மத்தில் இருக்க வேண்டும். ஆனால் விளைவுகளைப் பற்றி அணுவிளவும் சிந்திக்காமல் அதிலிருந்து மனத்தை விலக்கி வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். இப்படிப்பட்ட ஆர்வமற்ற மனப்பான்மையுடன் நீங்கள் எந்த வேலையையும் செய்யலாம்.” ஜனகமகராஜாவை இதற்கு உதாரணமாகக் கொள்ளலாம். எந்தச் செயலையும் பலனில் ஆசையற்றுச் செய்தால், சுயநலமற்றுச் செய்தால் நீங்கள் அடையும் மேன்மைகள் உள்ளபடியே அபாரமாக இருக்கும் என்பதற்கு அவர் வாழ்ந்த வாழ்க்கையே சான்றாகின்றது. ஒரு ராஜ்சியத்தை ஆண்டு கொண்டு அரசுக்குரிய அனைத்துப் பொறுப்புக்களையும் ஏற்றுக்கொண்டு ஜனகமகராஜா எல்லாக் கடமைகளையும் செய்தார். பலனில் பற்றில்லாமல் அவர் செயல்பட்ட காரணத்தால், புனிதமான யோகியர்களும், ராஜாவாகவும் (ராஜயோகி) அவர் வாழ்ந்தார். இறைவனுக்கு அர்ப்பணிக்கப்படும் அனைத்துப் பணிகளும் புனிதமான தியாகம் (யக்ஞம்) ஆகிறது. அதனால் அது யோகம் எனப்படுகிறது. ஆனால் சுயநலப்பற்றுடன் கர்மத்தின் பலனிலும் ஆசைவைத்து ஒரு செய்கை செய்யப்படுமானால் அதன் விளைவு ரோகமாகவே (நோயாய்) இருக்கும்.

“உலகக் காரியங்கள் அனைத்தையும் துறந்து சந்நியாசத்தை ஏற்றுக் கொள்ளும்படி பகவத்கீதை சொல்லவில்லை. இளைஞர்கள் உலகை முழுமையாகத் துறந்து காட்டுக்குப் போய்விடக்கூடும் எனக் கருதிச் சிலர் கீதையைக் குழந்தைகளுக்குப் போதிக்கக்கூடாது என்கின்றனர். பலரிடம் இந்தத் தப்பிப்பிராயம் இருக்கிறது. பகவத்கீதையைக் கண்ணினிடமிருந்து நேரிடையாகவே கேட்டவர் அர்ஜுனன்,

அவன் சன்னியாசியாகிவிட்டானா என்ன? மக்களின் அன்றாட அலுவல்களையும், உலகில் நிலவும் மனித இயல்பையும் அனுசரித்துப் பகவத் கீதையின் பொருளைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். கீதையை விலைமதிப்பில்லா, தொன்மையான ஞானத்தைச் சாதாரண லௌகீக வாழ்வுக்குப் பயன்படுமளவிற்கு எளிமையாக்கி, இந்த உலக வாழ்வை மிகமிக உன்னதமான ஞானநிலைக்கு உயர்த்துகின்றது. அதுதான் அதன் முக்கியமான குறிக்கோள். வேதாந்தத்தை அன்றாட வாழ்வாக மாற்றி, அன்றாட வாழ்வை வேதாந்த நிலைக்கு உயர்த்துகின்றது பகவத்கீதை. தத்துவத்தையும் ஆன்மீகத்தையும் அன்றாடவாழ்வில் புகுத்துவது மட்டுமல்லாமல் அன்றாட வாழ்வாகிய ஆன்மீகத்தையும், தத்துவமாகவும் மாற்றுகிறது. எனவே அது ஆன்மீகத்தையும் அன்றாட வாழ்வையும் இணைக்கின்றது” என பகவான் கூறுவதை நாம் நினைவு கொள்வோம்.

6. அகமுகப் பார்வையை வளர்த்தல்

மனிதனிடம் ஆழமாகப் பதிந்துள்ள மாசுகளை அகற்றுவதே ஆன்மீகப் பயிற்சிக்குரிய முதன்மையான குறிக்கோளாகும் என்று கீதை அறிவுறுத்துகிறது. அவனிடம் குடிகொண்டுள்ள விருப்பு, வெறுப்புக்களை அகற்றித் தூய்மைப்படுத்துவதே எல்லா யோகங்களினதும் குறிக்கோளாகும். அகத்திலுள்ள இந்தப் பகைவர்களை ஒளித்தக் கட்டுவதற்குரிய பயிற்சிகளை நாம் செய்ய வேண்டும். குறித்த மாசுகள் எங்கள் இதயத்தில் வித்துகளாக இருந்துகொண்டு மோகம், விருப்பு, வெறுப்புக்களுடன் கூடிய எண்ண ஓட்டங்களைத் தூண்டிவிடும். அதன் விளைவாக நாங்கள் எங்களது உண்மையான மானிட இயல்பை மறந்துவிட நேரிடும்.

நல்ல செயல்கள் மூலம் தீய இயல்புகளை ஒடுக்க முடியுமெனக் கீதை உறுதிபட இயம்புகிறது. மேலும் உங்கள் இதயத்தைத் தூய்மையாக்கும் பொருட்டு நீங்கள் நல்ல கர்மங்களில் ஈடுபடவேண்டுமென கீதை அறிவுறுத்துகிறது. அதன் பின் அதற்கப்பாலும் செல்ல வேண்டுமென்கிறது. இதயம் உண்மையாகத் தூய்மையடைய உங்கள் செயல்கள் அனைத்தையும் நீங்கள் இறைவனுக்கு அர்ப்பணித்துவிட வேண்டுமென்று வற்புறுத்துகிறது. நீங்கள் செய்யும் ஒவ்வொரு செயலையும் இறைவனுக்கு அர்ப்பணித்துவிட வேண்டும். அப்போதுதான் உங்களுடைய இதயம் முழுமையாகத் தூய்மை பெறும். இதற்கு ஓர் உதாரணத்தைப் பார்ப்போம். சமைத்த பின் உணவை இறைவனுக்கும் படைத்துவிட்டு அதன்பின் உண்டால் அது ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட (பிரசாதம்) உணவாகிறது. அது இறைவன் நமக்களித்த புனிதமான வெகுமதியாகிறது. எனவே இந்த அடிப்படையில் நாம் செய்யும் சகல கர்மங்களும் அவை மிகமிக அற்பமானதாக இருப்பினும் அவற்றை முழுமனதுடன் இறைவனுக்கு அர்ப்பணித்துவிட்டு அவற்றின் பலன்களையும் நமது சொந்த மகிழ்ச்சிக்காக தியாகம் செய்துவிட்டால் அந்தக் கர்மம் கர்மயோகமாகிறது. இப்படிப்பட்ட கர்மயோகத்தின் மூலம்தான் நீங்கள் தீய இயல்புகள் அனைத்தையும் அகற்றி இதயத்தைத் தூய்மையாக்க முடியும்.

நாம் இறைவனின் அடிகளில் அர்ப்பணிக்கும் செயல்கள் எப்படிப்பட்டதாக இருக்க வேண்டும்? எல்லா வகையான செயல்களையும் இறைவனுக்கு அளிக்கக் கூடாது. ஒன்றை அது இறைவனுக்கு அர்ப்பணிப்பதற்கு முன் அதைத் தூய்மைப்படுத்த வேண்டும். அதன்பின்புதான் அது இறைவனுக்கு அர்ப்பணிப்பதற்குரிய தகுதியைப் பெறும்.

விவேகமுள்ள செயலையும், விவேகமற்ற செயலையும் நீங்கள்பாகுபடுத்தத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். அதற்கு முன்பு ஞானத்திற்கும் அறியாமைக்குமுள்ள வேறுபாட்டைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். இவ்வாறான விடயத்தை ஆராய்வதற்கு ஒருவன் சில முக்கியமான இயல்புகளை வளர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் :-

1. ஒவ்வொருவரிடமும் இருக்க வேண்டிய, பயில வேண்டிய மிக முக்கியமான சிறப்பியல்பு பொறுமையாகும். மனவலிமையும், உறுதியான தீர்மானமும் பொறுமை வளர்வதற்குரிய அடிப்படைத் தேவைகள். இன்னல்கள் ஏற்படினும் உறுதியான மனம்படைத்த மனிதன் அவனது இறுதிக் குறிக்கோளை அடையும்வரை எடுத்த காரியத்தை முடிக்காமல் விடமாட்டான். இந்த மனவலிமை உங்களிடம் இல்லையேல் பொறுமை இருக்குமிடம் தெரியாமல் போய்விடும். மன உறுதியும் வளராது. பொறுமையும், உறுதிப்பாடும் இரட்டைக் குழந்தைகள். ஒன்றில்லாமல் மற்றொன்று இருக்காது. உறுதிப்பாடு இல்லையேல் பொறுமை நிலைக்காது. பொறுமையில்லையேல் மனவலிமை திமிராக மாறிவிடும்.

2. அடுத்தது தூய்மையாகும். மனதைத் தூய்மைப்படுத்தப் பல நல்ல செயல்களைச் செய்ய வேண்டும். அப்படிப்பட்ட நல்ல செயல்கள் மூலம் மாசடைந்த மனத்திலுள்ள விருப்பு, வெறுப்புக்கள், பற்றுக்கள் முதலியவற்றை அகற்ற முடியும்.

3. செயல்கள் யாவும் மற்றவர்களுக்குப் பலன்தரும் கர்மங்களாக மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டும். உன்னதமான செயல்களையே

நீங்கள் செய்ய வேண்டும். எந்தவிதமான சொந்த லாபத்தையும் கருத்தில் கொண்டு அவற்றைச் செய்யக் கூடாது. அப்பொழுது உங்கள் செயல்கள் சாத்வீக இயல்புடையதாக இருக்கும். அவை சாத்வீகமாக மாறியவுடன் நிஷ்காமிய கர்மமாகிவிடும். முழுக்க முழுக்க ஆசையே இல்லாமல் சாதாரண மனிதர்கள் செயல்புரிய முடியாது. இறைவனை அடையும் நோக்கத்துடன், அவரை அனுபவிக்கும் நோக்கத்துடன், உங்கள் செயல்களுக்கும், ஆசைகளுக்கும் நீங்கள் புத்துணர்ச்சி ஊட்ட வேண்டும். உங்கள் செயல்கள் அனைத்திற்கும் அந்தப் புனிதமான புத்துணர்ச்சி அடிப்படையாகிவிட்டால் அதன்பின் அப்படிப்பட்ட கர்மம் அனாசத்தி யோக மாகிவிடும். அதுதான் உன்னதமான செயலின் உச்சக் கட்டநிலை. அது குறிக்கோளை அடைவதற்குரிய நேர் பாதையில் உங்களை வழிநடத்தும். ஆனால் மயக்கம் புத்துணர்வை மறைத்துவிடும். இதுவே மாயை. மாயையை விலக்க முடியாது. அதற்கு ஆரம்பமில்லை. ஆனால் அதை நிரந்தரமாக ஒழித்துக்கட்ட முடியும். ஞான ஒளி அதன் மீது சுடர்விடும் போது மாயை இறுதியில் மறைந்துவிடும். அப்பொழுது மாறுபாடில்லா உண்மை வெளியாகும்.

4. இறுதியாக ஒருவரிடமிருக்கும் நல்லியல்புகளில் சகிப்புத் தன்மை மிக உயர்வானது. “சகிப்புத் தன்மையே சத்தியம், சகிப்புத் தன்மையே ஒழுக்கமுடைமை, சகிப்புத் தன்மையே அஹிம்சை, சகிப்புத் தன்மையே மகிழ்ச்சி” என்று பலதடவை ஸ்வாமிஜீ சொல்லியிருக்கிறார். உள்ளபடியே ஒருவரிடம் சகிப்புத் தன்மை இருக்குமானால் அவரால் மற்ற முக்கியமான இயல்புகளான மனக்கட்டுப்பாடு, புலன் கட்டுப்பாடு, துறவு,

நெஞ்சுரம், நம்பிக்கை மன ஒருமைப்பாடு முதலியவற்றை அடைய முடியும். அகத் தூய்மை பெற இந்த ஆறு ஆன்மீகப் புதையல்களையும் பேண வேண்டும். அன்றாட வாழ்வில் இவற்றைப் பின்பற்ற வேண்டும்.

அகத் தூய்மை, புறத்தூய்மையை விட மிகவும் முக்கியமானது. இறைவன் அகத்திலும், புறத்திலும் இருக்கின்றார். இறைவன் இருக்கும் அகம், புறம் எல்லா இடமும் தூய்மைப்படுத்தப்பட வேண்டும். புனிதப்படுத்தப்பட வேண்டும். அப்பொழுது உள்ளே உறையும் இறைவன் நாம் எங்கு போனாலும் எங்களைக் காப்பாற்றுவார். “அகமுகமாகப் பாவிப்பது மனிதனுக்கு மட்டுமே கிட்டிய இணையற்ற ஆற்றல். எனவே அந்த ஆற்றலை பெருக்கி வாழ்வைத் தூய்மைப்படுத்துவாயாக” என்று கண்ணன் அர்ஜுனனுக்கு கட்டளையிட்டார்.

புலன் கட்டுப்பாடு ஏற்பட்டுவிட்டால் உங்களிடம் மனச்சாந்தி நிலவும். அகமும், புறமும் தூய்மையாகவிருக்கும் போது மனதில் சாந்தி நிலவும். அகமும், புறமும் தூய்மையுடன் இருக்கும் போது பொறுமை உங்களது இரண்டாவது இயல்பாகவிருக்கும். அப்போது சாந்தநிலை இயல்பாக உங்களிடம் நிலவும். எனவே ஆன்மீகப் பாதையில் முன்னேற இந்த அடிப்படை இயல்புகளை நீங்கள் வளர்த்துக் கொள்ள முயலவேண்டும்.

7. உடல் உணர்வை அகற்றி இறை உணர்வைப் பெறுங்கள்:

“உலகெங்கும் தெய்வீகம் நிரம்பியுள்ளது. தெய்வீகம் கலந்திருப்பதைப் போலவே கர்மாவும் அதனுடன் நீக்கமற

நிறைந்துள்ளது. படைக்கும் ஆற்றல் பெற்றது கர்மா. வாழ்க்கையின் ஆற்றல் அது இறைவனிடம் நேராகப் பெறப்பட்ட ஆற்றலுமாகும்”.

முற்பிறவிகளில் செய்த கர்மங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டே உடல்கள் அமைகின்றன. முற்பிறவிகளில் செய்த கர்மங்களின் பலனை அனுபவிக்கவே நாங்கள் மானிட உடலைத் தரிக்கின்றோம். இப்படியாக இறப்புக்கும் பிறப்புக்குமிடையே எங்களைச் சுழல வைப்பதே கர்மங்கள்தான். இந்தப் பந்தத்திலிருந்து விடுபட ஏதும் வழி உண்டா? இதற்குப் பகவத் கீதை தெளிவாக விடையளிக்கின்றது கர்மவழியில் செல்லுவதுதான் சரியான பாதை. கீதை என்பது கீதம். இந்தக் கீதை வாழ்வைப் புனிதப்படுத்தவும், இறையருள் பெறவும் வளிகாட்டுகிறது. செயல்கள் இறைவனுக்கு அர்ப்பணிக்கப்படும்போது அவை யோகமாகின்றது.

இறைவனுக்கு அர்ப்பணிக்கக்கூடியவகையில் நீங்கள் உங்களருடைய செயல்களைத் தெய்வீகச் செயல்களாக மாற்றியமைக்க வேண்டும். அப்போது உங்கள் செயல்கள் அனாசக்தி யோகமாகிவிடும். அதனால்தான் யோகிகள் ஒவ்வொரு செயலையும் இறைவனுக்கு அர்ப்பணிக்கக்கூடிய வகையில் தூய்மையாகச் செய்ய முயன்றனர். பாரதப்போர் ஆரம்பித்த போது கண்ணன் அர்ஜுனனிடம், “அர்ஜுனா! நீ இந்தப் போரைப் புரிந்துதான் ஆகவேண்டும். ஆனால் அப்படிச் செய்யும்போது இடைவிடாமல் என்னை நினைப்பாயாக. ஒவ்வொரு செயலையும் எனக்கு அர்ப்பணித்துவிடுவாயாக. அது என்னை மகிழ்விக்கும்” என்று கூறினார். இறைவனின் கட்டளைக்குப் பணிந்து அந்த மாபெரும் களத்தில் கண்ணனை நினைத்த வண்ணம் அர்ஜுனன் போரிட்டான். இறைவனின் கட்டளைகளை ஏற்றுக்கொண்டு அர்ஜுனன் போரிட்டதால் அந்தப்போர் யக்குமானது. ஆனால்

இறைவனின் கட்டளையை மீறி ஆணவத்தால் தட்ஷன் செய்த யக்கும் போராகிவிட்டது.

கண்ணன் சொன்னார் “அர்ஜுனா! எனது கட்டளைக்குப் பணிவாயாக. இந்த உடல் உணர் விலிருந்து முழுமையாகவிடுபடுவாயாக. உடனே நீ என்னை நினைப்பதை நிறுத்திக்கொள். இந்த உடல் சளியும், அழுக்கும் நிறைந்தது. நீ இந்த உடம்பல்ல. இது தற்காலிகமானது. நிலையற்றது. இந்த உடம்பில் வசிப்பவனாக, சாட்சியாக, ஆத்மாவாக இருப்பவன் நீ. இந்த எண்சாண் கூடு நீயல்ல. பிரபஞ்ச ஆளுமையுடையவன் நீ. எல்லையற்றவன் நீ. இந்த உடல் இறப்புக்கும், பிறப்புக்கும் ஆளாவது. ஆனால் ஆத்மாவாகிய நீயோ பிறப்பற்றவன், இறப்பற்றவன். காலம், இடம் ஆகிய எல்லைக்குட்பட்ட ஒரு தனிநபரல்ல நீ. காலத்தை வென்று, அடிமையாக்கும் அருட் பெரும் ஜோதி நீ. நிலையானது, நிலையற்றதைப் பாகுபடுத்துவாயாக. ஞானத்தையும், அஞ்ஞானத்தையும் விசாரித்தறிவாயாக. பொய்மைக்கும், மெய்மைக்குமுரிய வேறுபாட்டைக் காண்பாயாக. உனது உண்மையான இயல்பை அறிவாயாக. புகழ்ச்சியும், இகழ்ச்சியும் உடலுடன் தொடர்புடையவை. அவைகள் நிலையானவை அல்ல. லாபமும், நட்டமும் கர்மாவுடன் தொடர்புடையவையே அன்றி ஆத்மாவுடன் தொடர்புடையவையல்ல. அவைகளிலிருந்து விலகியிருப்பாயாக. இன்ப துன்பத்தைச் சமமாகப் பாவிப்பாயாக. இப்படிப்பட்ட சமத்துவ மனப்பான்மையை வகுத்துக் கொண்டால்தான் நீ உண்மையான நிறைவை உணர்ந்து ஸ்திதி பிரக்குள் ஆவாய்”. இப்படியாகக் கண்ணன் நிலையானது, நிலையற்றது, பொய்மை, மெய்மைக்கிடையே இருக்கும் வேற்றுமையைப்பகுத்தறியும் உன்னதமான ஞானத்தை அர்ஜுனனனுக்குப் போதித்தார்.

இறைவன் எங்குமிருப்பவர், எல்லாம் அறிந்தவர், எல்லாமாக இருப்பவர். எல்லா வல்லமையும் உடையவர். அவர் உடலை எல்லையாகக் கொண்டவரல்ல. உடல்மூலம் செய்யப்படும் கர்ம எல்லையிலும் கட்டுப் பட்டவரல்ல. திரேதா யுகத்தில் அவதரித்த ராமனின் உடலில் அல்லது துவாபர யுகத்தில் அவதரித்த கண்ணனின் உடலில் மட்டும் அடங்கியதல்ல. தெய்வீகம் மனிதசமுதாயம் பின்பற்றுவதற்கு உதாரண புருஷர்களாகத் தோன்றியவர்களே இந்த அவதாரங்கள். எனவே தெய்வீகக் கோட்பாடு என்பது எந்தவொரு குறிப்பிட்ட உடலுக்கு மட்டும் கட்டுப்பட்டதல்ல. அது எங்கும் நிறைந்து எல்லா அறிவாகவும் திகழ்வது. மீண்டும் இந்த உண்மை மனித சமுதாயத்திற்குப் போதிக்கப் பட்டிருக்கிறது. இதைப்பற்றிக் கண்ணன் அர்ஜுனனிடம் “அர்ஜுனா! ஆதிநாள் முதல் பற்பல யுகங்களுக்கு முன்பாகவே நான் இந்தப் பகவத்கீதையை சூர்யபகவானுக்குக் கூறியிருக்கிறேன். சூரியன் மனுவுக்குப் போதித்தார். அதன்பின் மெதுவாகப் படிப்படியாக இந்த ஞானமானது தேய்ந்து காலப்போக்கில் மறைந்தேவிட்டது. அப்படிப்பட்ட அந்தத் தொன்மையான, புனிதமான ஞானத்தை நான் இப்போது உனக்குப் போதித்துக் கொண்டிருக்கிறேன்”. என்று கூறினார். இதைக்கேட்டவுடன் பல சந்தேகங்கள் அர்ஜுனனுக்குத் தோன்றின. “சூரியன் ஆதிமுதல் இருப்பது. கண்ணனோ சமீபத்தில் இந்த யுகத்தில் தோன்றியவர். இப்படியிருக்கையில் ஆதிமுதல் வந்து கொண்டிருக்கும் ஆதவனுக்கு கண்ணன் எப்படிப் போதித்திருக்க முடியும்? இப்படிப் பலவற்றை நினைக்கத் தொடங்கினார் அர்ஜுனன். எல்லாருடைய மனத்தையும், இதயத்தையும் அறிந்த கண்ணன் உடனே பேச ஆரம்பித்தார். “நல்லது அர்ஜுனா! உனது ஐயங்களை நான் அறிவேன்.” இதழ்களில் புன்னகை தவழ இறைவன் தொடர்ந்து பேசினார், “அர்ஜுனா! இங்கே பார், நான் இந்த ஒரு உடலை மட்டும் சார்ந்தவனல்ல. பிறவியே

இல்லாதவன் நான்.காலத்திற்கும் இடத்திற்கும் அப்பாற்பட்டவன் நான், சுற்றுச் சூழலுக்குக் கட்டுப்பட்டவனல்ல நான். உடல் கோட்பாட்டை அடிப்படையாகக் கொண்டு என்னை நீ துவாபரயுகத்திற்கு உரியவனாகக் கருதுகிறாய். எல்லா யுகங்களும், ஊழிக்காலங்களும் எனக்குள் அடக்கம். அர்ஜுனா! இந்த உடலுக்கும் குறிப்பிட்ட காலத்திற்கும் என்னைக் கட்டுப்படுத்த முயலாதே, உடல்கள் மாறும். ஆனால் நான் ஒரு போதும் மாறுவதில்லை. ஒரு குறிப்பிட்ட குறிக்கோளை நிறைவேற்றும் பொருட்டு கர்மம் புரிவதற்காகப் பல காலங்களில் பல உடல்களை எடுக்கின்றேன்.” இதைக் கேட்டவுடன் அர்ஜுனனுக்கு ஆனம் ஞானம் தோன்றியது. காலத்தைக் கடந்து மாறாது நிற்பது தெய்வீகத் தத்துவம் ஒன்றே என்னும் உண்மை அவனுக்குப் புரிந்தது.

மேலும் கண்ணன் கூறுகின்றார் “பரந்த மனப்பான்மையும் விரிந்த நோக்கையும் வளர்த்துக் கொள்வாயாக. தனிமனிதனின் ஆளுமையிலிருந்தே நீ தொடரலாம். ஆனால் அங்கேயே நின்று விடக்கூடாது. தனிமனிதர்களைப் பற்றி ஆராய்ந்துகொண்டு வாழ்நாள் முழுவதையும் வீணாக்கிவிடாதே”.

எனவே தனிமனிதனிலிருந்து அதற்கப்பால் இருக்கும் சமுதாயத்திற்கு முன்னேற வேண்டும். புத்தர் வேதத்தின் அடிப்படையான சாரத்தை அனுபவித்தவர். மற்றவர்களுக்கும் அந்த மாபெரும் உண்மையைப் போதித்தவர். அவர் முதலில் கூறியது “புத்தம் சரணம் கச்சாமி” பகுத்தறியும் ஆற்றலை (புத்த) நான் புகலிடமாகக் கொள்கிறேன். என்பது இதன் பொருள். இது தனிமனிதனுடன் தொடர்புடையது. எல்லைக்குட்பட்ட ஆளுமை குறித்துப் பேசுவது. அதன் பின் “சங்கம் சரணம் கச்சாமி” என்றார்.

நான் சமுதாயத்தைச் சரணடைகிறேன் என்பது இதன் பொருள். தனிமனிதனின் உணர்வுகளும், சொந்த நலன்களும் சுயநலம் மிக்கவை. குறுகியவை எனவே இதனால் அடையும் முன்னேற்றம் அதிகமாக இருக்காது என்பதை அவர் புரிந்து கொண்டார்.

தனிப்பட்டு இருக்கும் ஒன்றை எல்லாமாக இருப்பதாக நீங்கள் கருதக்கூடாது. அது சமுத்திரத்தில் ஒரு துளியைப் போலது. இந்த அடிப்படையை அனுசரித்துக் கண்ணன், “ஆர்ஜுனா! உனது இதயம் பரந்துவிரியட்டும். உனது மனம் விசாலமடையட்டும். சமுதாயம் முழுவதையும் எண்ணும் மனம் பெறுவாயாக. சமுதாயத்தில் வாழ்வாயாக. சமுதாயத்திற்குச் சேவை செய்வாயாக. பரந்த இதயத்தை வளர்த்துக் கொள்வாயாக” என்று கூறினார்.

ஆனால் சமுதாயத்திற்கும் எல்லை இருப்பதையும் சமுதாயம் எல்லையில்லாத் தன்மைக்கு அழைத்துச் செல்லாது என்பதையும் நாங்கள் அறிந்து கொள்ள வேண்டும். அதனால்தான் புத்தர், “தர்மம் சரணம் கச்சாமி” என்பதையும் சேர்த்தார். “நான் தர்மத்தைப் புகலடைகிறேன். என்பது அதன் பொருள். தர்மம் இங்கே பரந்து விரிந்த பொருளில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. உலகம் முழுவதையும் ஆதரிக்கும் ஒருவரைப்பற்றி இது கூறுகிறது. எனவே தர்மம் என்பதற்குத் தெய்வீகத்தின் மேலான இயல்பு என்பதே அதன் ஆழ்ந்த பொருளாகும். தர்மத்தைப் புகலிடமாகக்கொள்ளுதல் என்பது தெய்வீகத்தின் சிறப்பியல்புகளுடன் ஒன்றிவிடுவது என்பதேயாகும். தர்மமே இறைவனின் உடல், அவரது வடிவமே அதுதான். அதனால்தான் கண்ணன் “தர்மத்தை நிலைநாட்டவே நான் மீண்டும், மீண்டும் தோன்றுகிறேன்” என்று அறிவித்திருக்கின்றார்.

“தனிமனித இயல்பு என்னும் குறுகிய மனப்பான்மையிலிருந்து விலகிச் செல்வாயாக. உனது வாழ்வு முழுவதற்கும் இந்த உடலை ஆதாரமாகக் கருதாதே. அது வெறும் போர்வையேயாகும். கருவியேயாகும். ஊனக் கண்ணால் பார்க்கும்போது அது ஆதாரமாக இருப்பது போல் தோற்றமளிக்கிறது. உனது பார்வை விரிவடையட்டும். உன்னதமான பார்வையை வளர்த்துக்கொள். இறை பார்வையைப் பெறு. உனது பார்வையில் இறைமை நிறையும்போது படைப்பு முழுவதுமே பகவானாகக் காட்சியளிக்கும். தர்மம் உனது பார்வையாகி விட்டால் உனது பார்வை தெய்வீகப் பார்வையாகிவிடும். தனிமனிதனாக இருக்கும்போது போர் வீரர் பிரிவைச் சேர்ந்தவனாக ஓர் இளவரசனாக நீ இருக்கிறாய். தர்மத்தைக் காப்பதும் போருக்கு ஏற்பாடு செய்வதும் உன் கடமை. அதற்காக வெளியே சென்று போரை வலுக்கட்டாயமாக வரவேற்கும்படி உன்னிடம் நான் கூறவில்லை. உங்களுக்கெதிராக போரை வலுக்கட்டாயமாக பிரகடனப்படுத்தியது கௌரவர்கள்தான். உனக்குரிய கடமையை நீ மதிக்க வேண்டும் என்பதே நான் உனக்குக் கூறும் அறிவுரை. அப்படிச் செய்யும்போது எனது கட்டளைகளுக்குப் பணிவாயாக. இப்படிச் செய்தால் கர்மம் தர்மமாகிவிடும்.” என்று கண்ணன் அர்ஜுனனக்குக் கட்டளையிட்டார்.

அர்ஜுனனுக்குக் கண்ணன் கூறிய அறிவுரையில் தர்மத்தின் அடிப்படை அம்சம் வெளியானது. “அர்ஜுனா! நெருப்பின் இயல்பு எளிவது. அதற்கு எரியும் ஆற்றல் இல்லையேல் அது நெருப்பு ஆகாது. அதைப்போலே பனியின் இயல்பு குழுமையாகும். அதனிடம் குளிர்ச்சி இல்லையேல் அது பனியாகாது. சக்கரையின் இயல்பு இனிப்பு. இனிப்பு இல்லையேல் அது உப்பாக இருக்கக் கூடும். அதே போலவே ஒவ்வொருமனிதனுக்கும் சாவு இயல்பானது. மனித

உடல் ஒரு முடிவுக்கு வந்தாக வேண்டியது அதன் இயல்பு. அதைப்பற்றி ஏன் அனைவரும் கவலைப்பட வேண்டும். நெருப்புக்கு எளிவதும், பனிக்குக் குழுமையும் சக்கரைக்கு இனிப்பும் இயல்பாக இருப்பதைப் போன்றே ஒவ்வொரு மானிட உடலுக்கும் மரணம் இயல்பானது. அந்த உடல்கள் அனைத்தும் உறவினர்களுடையதாகவிருப்பினும் அவற்றைப் பொருட் படுத்தாமல் போரிடுவாயாக. ஆனால் அப்படிச் செய்யும்போது ஒரு ஸ்தித பிரக்குனுடைய மேன்மைகளை மனத்தில் கொள்வாயாக. நீ சாந்திபெற விரும்பினால் உனது ஆணவத்தையும், பற்றையும் அழித்தாக வேண்டும். மோகத்திலிருந்து நீ விடுபட வேண்டும். ஆனால் இறைவனைவிட்டுவிடாதே. அவரது கட்டளைகள் அனைத்துக்கும் பணிவாயாக. அப்போது மனிதத் தன்மையின் உண்மையான இயல்பை நீ புரிந்து கொள்வாய்.”

கண்ணன் அர்ஜுனனிடம் “நீ உயர்ந்த கல்வி பெற்றிருந்த போதும் புலன் கட்டுப்பாடு உன்னிடம் இருந்தபோதும் பல திறமைகளைப் பெற்றிருந்த போதும் பலவகையான இடையூறுகளை நீ அனுபவித்திருக்கிறாய். அதற்குக் காரணம் தெய்வீகத்தை உன்னால் புரிந்துகொள்ள இயலாமல் இருப்பதே. தெய்வீகத்தைப் புரிந்து கொள்ளாதவரை நீ துன்பத்திலிருந்து விடுபட முடியாது. துன்பத்திலிருந்து விடுபட்டு இறையருளைப் பெற வேண்டுமானால் எனது கட்டளைகளுக்கு நீ அடிபணிந்தாக வேண்டும். உடம்பு நீ அல்ல என்பதை முதலில் நினைவு கொள்வாயாக. உடலுடன் தொடர்புகொண்ட இந்தப் புலன் உறுப்புகளிலிருந்து விடுபட்டு நிற்பாயாக. செயலாற்ற உடலைப் பயன் படுத்துவாயாக. அதற்காக உடல்தான் அல்லது செயல்தான் நீ என்று நினைவாதிருப்பாயாக. கடந்த பிறவிகளின் கர்மங்கள் காரணமாகவே நீ இந்த உடலுக்குள்

பிறந்திருக்கின்றாய். இந்த உடலையும் நீ கர்மம் செய்யவே பயன்படுத்த வேண்டும். எனவே எழுந்துநில். நிமிர்ந்துநில். உன் கடமையைச் செய். செய்கின்ற கடமைகளை எனக்கு அர்ப்பணித்து விடு. உனது வினைகளுக்குரிய விளைவுகளை என்னிடம் விட்டுவிடு. சுயநலத்தை ஒழித்துக்கட்டு. தருமத்தைப்பின்பற்று. நம்பிக்கையில் உறுதியாயிரு. யுகங்கள்தோறும் இருப்பது இந்த தருமமே. எனது கட்டளைகளுக்கு நீ அடிபணிந்தால் உன்னைக் காப்பாற்றும் பொறுப்பு என்னுடையதாகிவிடும்”.

“மற்றொரு கருத்தையும் நான் உனக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பார்வையற்ற பிதாவான திருதராஷ்டிரனுக்கு நூறு குழந்தைகள். ஆனால் இறுதியில் அவனுடைய மயானக் கிரியைகளைச் செய்வதற்கு ஒருமகன்கூட இல்லை. இதற்கு என்ன காரணம்? அனைத்துக் குழந்தைகளும் இறைவனுடைய குழந்தைகள். ஆனால் திருதராஷ்டிரனனோ கௌரவர்களை மட்டும் தன்னுடைய குழந்தைகளாகக் கருதினான். அர்ஜுனா! நீயும் கூட அவர்களுடைய சகோதரன்தான். இந்த உடல்தான் நீ என்று நீயும் மயக்கம் கொள்கிறாய். உண்மையில் உடல் நீயே அல்ல. உடலே நீ என நினைப்பாயாகில் நீயும் திருதராஷ்டிரனைப் போன்றே பார்வையில்லாதவனே. அது முழு அறியாமையாகும். இந்த அறியாமையை விரட்டியடித்தாலொழிய இந்த ஞானத்தை உன்னால் உணர முடியாது. நீ ஞானம் பெறப் பகுத்தறிவையும், தற்சோதனையையும் வளர்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

“உனது உடலுக்குள் ஆன்மீக இதயமும் அந்த இதயத்தில் இறைவனும் இருக்கின்றார். உனது உடலில்தான் ஜீவன் எனப்படும் ஆத்மாவும் இருக்கின்றது. சிவனும், ஜீவனுமாகிய இந்த இரண்டும்

உடலுக்குள் தனித் தனியாக இருப்பதைப்போல் தோற்றமளித்துக்கொண்டு ஒன்று சேர்ந்து விளையாடுகின்றன. தத்தம்பாத்திரங்களை மிகவும் பிரமாதமாக நடிக்கின்றன. அவைகள் சேர்ந்து வருவதும், பிரிந்து வருவதும் நாடகத்தை எழுதும் ஆசிரியர் இயக்குவதைப் பொறுத்தே அமையும். நல்லது-கெட்டது, புண்ணியம்பாவம் என பாத்திரங்கள் தனியாக வருகின்றன. ஆனால் இத்தனை பாத்திரங்களாகவும் நடிப்பது ஒரேயொரு தெய்வீகம்தான். உடலை மையமாகக் கொண்டு பார்க்கும்போது உள்ளே ஜீவன் தனியாகவும், சிவன் இதயத்திலும் இருப்பதைப்போல்தான் தோன்றும். உடல் மயக்கத்தில் நீ இருக்கும்வரை அந்த இரண்டு பேருமே தனித்தனிப் பாத்திரங்களாகத்தான் நடித்துக்கொண்டிருக்கும். மயக்கம் தெளிந்தவுடன் எங்கும் நீக்கமற நிறைந்துள்ள ஒரு தெய்வீகக் கோட்பாட்டுக்கு அவை இணைந்துவிடும். அதன்பின் நீ தெய்வீக உணர்வில் நிலைபெறுவாய். சத்திய ஆனந்தத்தை அனுபவிப்பாய்” என்று விளக்கினார்.

இப்படிப் போதித்ததன்மூலம் கண்ணன் அர்ஜுனனுக்கு ஸ்தித பிரக்ஞனுக்குரிய அறிவையும் அத்வைத ஆனந்தத்தையும் அடையும் வழிகளையும் வழங்க முடிந்தது. “அர்ஜுனா! காணும் எல்லாப் பொருட்களிலும் இருப்பது ஒன்றுதான். அந்த ஒன்றுதான் அனைத்துமே என்ற உணர்வு எப்போதும் உன்னிடம் இருக்கட்டும். இந்த ஒருமைப் பாட்டிலிருந்தும், சமத்துவத்திலிருந்தும் பலன்கள் உன்னைப் பிரித்துவிட அனுமதிக்காதே. உனது இதயம் இன்பம்-துன்பம், விருப்பு-வெறுப்பு ஆகியவற்றில் இருந்து விடுபட்டு இருக்கட்டும். போற்றுதல், தூற்றுதலால் பாதிக்கப்படாமல் அனைவரையும் சமமாக நடத்து” என்று கூறினார்.

8. முடிவு

கர்மயோகத்தில் செயல்புரிகின்ற முறை, அதன் இரகசியம் அதன் மிகுந்த பலன் கிடைக்கும் வகை பற்றிச் சுருக்கமாகப் பார்ப்போம்:

1. கர்மயோகம் என்பது இடைவிடாமல் செயல்புரிய வேண்டும்.
2. ஆனால் அதிக பற்று வைக்காதீர்கள். உங்களை எதனோடும் இணைத்துக்கொள்ளாதீர்கள். உங்கள் மனத்தைச் சுதந்திரமாக வைத்துக் கொள்ளுங்கள். துன்பம் பற்றால் வருகிறதே தவிரச் செயலால் அல்ல. நாம் செய்கின்ற செயலோடு நம்மைப் பிணைத்துக்கொண்ட உடனே துன்பத்தை உணரத் தொடங்குகின்றோம். இணைத்துக்கொள்ளாமல் வேலை செய்வோமானால் நாம் துன்பத்தை உணரமாட்டோம்.
3. இந்த “நான்” “எனது” என்பதுதான் எல்லாத் துன்பங்களுக்கும் காரணம். ஒன்றை வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்ற விருப்பம் வந்தவுடனேயே அதனுடன் சுயநலமும் வருகின்றது. சுயநலம் துன்பத்தைக்கொண்டு வருகின்றது. ஆகவே சித்தத்தில் எழுகின்ற “நான்” “எனது” என்னும் ஒவ்வொரு அலையும் உடனடியாக நம்மைச்சுற்றிச் சங்கிலியைப் பிணைக்கின்றது. நம்மை அடிமையாக்கி விடுகின்றது. என் குழந்தை, என்வீடு, என் உடம்பு என்று சொல்லாதீர்கள். தாமரை இலை தண்ணீரில் இருக்கின்றது. ஆனால் தண்ணீரால் அதை நனைக்கவோ, ஈரமாக்கவோ முடியாது. அதுபோலவே உலகில் நீங்களும் இருக்க வேண்டும்.

இதற்குத்தான் வைராக்கியம்-ஆசையில்லாதநிலை-பற்றற்ற நிலை என்ற பெயர்.

எல்லா விதமான பற்றுக்களையும் நீக்குவதற்கு இரண்டு வழிகள் உள்ளன.

அவை:

- அ) மனவலிமையோடும்,கட்டுப்பாட்டுடனும், வைராக்கியத்தோடும், “நான் பற்று இல்லாமல் இருப்பேன்” என்னும் உறுதியுடன் செயல்புரிதல் இது கடவுளிடம் நம்பிக்கையில்லாத வர்களுக்குரிய வழியாகும்.
 - ஆ) கடவுளிடத்தில் நம்பிக்கை உடையவர்களுக்கு தங்கள் செயலின் பலனை கடவுளுக்கு அர்ப்பணித்து விடுதல், பலனுடன் தங்களைப் பிணைத்துக் கொள்ள மாட்டார்கள்.
4. நாம் எத்தகைய நற்செயல்களைப் புரிந்தாலும் எந்தவிதமான புகழுக்கோ, பலனுக்கோ உரிமை கொண்டாடக்கூடாது. நாம் உலகத்தோடு நம்மைப் பிணைத்துக்கொள்ளாமல் பகவான் முன் வேலைக்காரர்களாக நின்று அவருடைய கட்டளைக்குப் பணிந்து நிற்பதேயாகும்.
5. நம்மை இறைவனிடத்தில் அர்ப்பணித்தல்:
“இறைவன் இந்த உலகத்திலே தேடப்படுகின்ற செல்வங்களில் நான் கண்ட செல்வம் நீ ஒருவன்தான் என்னை உன்னிடம் அர்ப்பணித்து விடுகின்றேன். அன்பு செலுத்துவதற்காக நான் தேடியவர்களில் இறவை! நான் கண்டெடுத்த தகுதியானவன்

நீ ஒருவன்தான் என்னையே உன்னிடம் அர்ப்பணித்து விடுகின்றேன்.” நாம் பற்றற்ற முறையில் செய்யும் கடமைகளின் பலன்கள் அனைத்தையும் கடவுளிடம் அர்ப்பணித்து விடுவோமாக.

சுவாமி விவேகானந்தர் கர்மயோகத்தின் இலட்சியம் பற்றிக் கீதையின் சாரத்தை வைத்துப் பின்வருமாறு கூறுகிறார்:

“நீங்களும், நானும் இன்னும் இலட்சக்கணக்கானவர்களும் உலகத்தில் நாமே மிகமிகப் பெரிய மனிதர்கள் என்று நினைத்துக் கொள்கின்றோம். ஆனால் நாம் அத்தனைபேரும் சாகப் போகின்றோம். செத்து ஐந்து நிமிடத்தில் உலகம் நம்மை மறந்து விடப்போகின்றது. ஆனால் கடவுளின் வாழ்க்கை எல்லையில்லாதது. என்றும் இருப்பது. எல்லா ஆற்றலும் பொருந்திய அவர் விரும்பவில்லையென்றால் ஒரேயோரு வினாடிகூட யாரால் வாழமுடியும்? யாரால் மூச்சுவிட முடியும்? அவர் எப்போதும் செயல் பட்டுக்கொண்டிருக்கும் ஆற்றல், எல்லா அதிகாரமும் அவருடையதுதான். அவருடைய கட்டளையில்தான் காற்று வீசுகிறது. சூரியன் காய்கிறது. உயிர்கள் வாழ்கின்றன. மரணம் அந்த உயிர்களை வேட்டையும் ஆடுகின்றது. அவரே எல்லாம், எல்லாவற்றிலும் அவரே நிறைந்திருக்கின்றார். நம்மால் அவரை வழிபடத்தான் முடியும். செய்கின்ற செயல்களின் பலன்களையெல்லாம் விட்டுவிடு. நன்மைக்காகவே நன்மையைச் செய். அதன் பிறகுதான் முழுமையான பற்றற்ற நிலை வரும். இதயத்தின் தடைச்சுவர்கள் அப்போதுதான் நொருங்கும். முழுமையான விடுதலை அப்போதுதான் கிடைக்கும். இந்த விடுதலைதான் கர்மயோகத்தின் இலட்சியம். சத்தியம், தர்மம், அன்பு, சாந்தி, அகிம்சை ஆகிய மனித மேம்பாட்டுப் பண்புகளுடன்

செயலாற்றும்போது அச்செயல்கள் யாவும் யோகமாகி ஆன்மீக தன்மை பெற்று ஆத்மா பரப்பிரம்மத்துடன் இணைகிறது என பகவான் சாயிபாபா கூறுகிறார். அவர்களின் உபதேசத்தை நாம் எந்நேரத்திலும் எக்காலத்திலும் நினைவுகூர்ந்து அதன்படி பணிபுரிவோமாக.

ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி!

ஓம் ஜெய் சாயிராம்

பொன்னுச்சாமி பாலவடிவேல்.....

(நூலாசிரியர் அவர்கள்)

1932 ஆம் ஆண்டு வல்வெட்டித்துறையில் பிறந்து, வளர்ந்து, சட்டக்கல்லூரியில் உயர்கல்வி பயின்று 1959ஆம் ஆண்டில் நீதிமன்ற வழக்குரைஞராக (Advocate) பதவிப் பிரமாணம் பெற்றுக் கொண்ட இவர் பருத்தித்துறை மற்றும் யாழ் நீதி மன்றங்களில் சட்டத்தொழில் புரிந்து 1980 ஆம் ஆண்டு மாவட்ட நீதிபதியாக நியமனம் பெற்று முல்லைத்தீவு, ஊர்காவற்றுறை, சாவகச்சேரி, யாழ்ப்பாணம் ஆகிய இடங்களில் கடமையாற்றினார். 1990ஆம் ஆண்டு மேல்நீதிமன்ற நீதிபதியாக நியமனம் பெற்ற இவர் திருகோணமலை, மட்டக்களப்பு, யாழ்ப்பாணம், வவுனியா ஆகிய மேல் நீதிமன்றங்களில் கடமையாற்றி பின்னர் "அகில இலங்கை காணாமற் போனோர் விசாரணை ஆணைக்குழுவின்" (Presidential All Island Commission of inquiry into Disappearances and Removal of Persons) அங்கத்தவராக மேன்மை தங்கிய ஜனாதிபதி அவர்களால் நியமனம் செய்யப்பட்டு கடமையாற்றி தற்போது வடக்கு-கிழக்கு மாகாண சபையின் சட்ட உசாவநராக 1999ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் கடமையாற்றி வருகிறார்.

இவர் கடந்த 30 வருடங்களாக பகவான் ஸ்ரீ சத்திய சாயிபாபாவின் தெய்வீக அருளுரைகள் மற்றும் அவர் சம்பந்தமான நூல்களில் அறிவு பெற்று கிழக்கிலங்கையில் அமைந்திருக்கும் முக்கிய சாயி சமித்திகளில் பஜனை மற்றும் பக்தி நிகழ்வுகளில் பங்குபற்றியும் உரையாற்றியும் பகவானின் நினைவில் தனது வாழ்க்கையை நடாத்தி வருகின்றார்.

எது நடந்ததோ, அது நன்றாகவே நடந்தது.
எது நடக்கிறதோ, அது நன்றாகவே நடக்கிறது.
எது நடக்க இருக்கிறதோ, அதுவும் நன்றாகவே நடக்கும்.
உன்னுடையது எதை கிறந்தாய், எதற்காக நீ அழுகிறாய்?
எதை நீ கொண்டு வந்தாய் அதை நீ கிறப்பதற்கு?
எதை நீ படைத்திருந்தாய், அது விணாவதற்கு?
எதை நீ எடுத்துக்கொண்டாயோ,
அது இங்கிருந்தே எடுக்கப்பட்டது.
எதை கொடுத்தாயோ,
அது இங்கேயே கொடுக்கப்பட்டது.
எது கின்று உன்னுடையதோ
அது நாளை மற்றொருவருடையதாகிறது,
மற்றொரு நாள், அது வேறொருவருடையதாகும் !

இதுவே உலக நியதியும்
எனது படைப்பின் சாராம்சமுமாகும்

- பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் -

